

Rīgas 6.vidusskolas
2.d klases
audzināšanas stundas plāns un apraksts

Darba autors - klases audzinātāja –

Kadrija Beirote

2019.gada novembris

Stundas plāns

Stundas mērķis : sirsnīgu un savstarpēji atbalstošu attiecību veidošana klasē

Stundas tēma: Kā mūsu rīcības un attieksmes izvēle var ietekmēt un mainīt tālāko notikumu gaitu. Tolerance, prasme pamanīt un atpazīt otra emocijas, empātija. Cēloņu un seku apzināšanās. *`Ne vienmēr viss ir tā, kā pirmajā brīdī izskatās`.*

Sagaidāmais rezultāts: bērni pilnveido sadarbības prasmes, spēju iejusties `otra ādā`, atpazīst emocijas. Bērni spēj teikt labus vārdus otram, atvainoties un izjūt, cik arī pašiem (!) kļūst patīkami un priecīgi no tā. Bērni apzinās – ir vērtīgi iedziļināties otrā un izprast rīcības patiesos cēloņus, kā arī – būt sirsnīgam, draudzīgam un izturēties ar cieņu pret apkārtējiem – tas ir patīkami gan citiem, gan arī pašam.

Nodarbība tiek organizēta 3 daļās. T.s. – 3 “spēles”. (P.S. Vārds `spēle` lielisko noder kā `tilts` uz bērnu vēlmi piedalīties aktīvāk, būt klāt vairāk, dziļāk un ar lielāku motivāciju!)

1. “Vēribas spēle”

Nepieciešamie materiāli:

- ✓ Emociju kartītes
- ✓ Tāfele, krīts (vai lielā, baltā lapa, marķieris)
- ✓ Lipeklīši (vai jebkāda to alternatīva)

Daži bērni kļūst par aktieriem. Skolotāja pieraksta uz tāfeles attiecīgās lomas un pretī - aktieru vārdus.

Aktieri izlozē kādu emocij-kartīti. Nerāda to pārējiem klasesbiedriem (skatītājiem).

Kad visas lomas sadalītas, skolotāja skatītājiem nu jau redzamā vietā pieliek arī izlozētās emocijkartītes. (Ja ar līdzīgām tēmām jau strādāts, uzdevumu var mazliet sarežģīt, pieliekot klāt vēl pāris kartītes, kas netika izlozētas. Mēs spēlējam tieši šo variantu.)

Skolotāja stāsta/lasa stāstu, izmantojot darbojošos lomu vārdus, savukārt aktieri veido (paši arī sacer dialogus!) izrādi, cenšoties attēlot savu izlozēto emociju.

Skatītāji seko līdzī, vēro notiekošo.

Kad ludziņa beigusies un izskanējuši aplausi aktieriem, skolotāja vērš uzmanību uz to, kādas emocijas varēja atpazīt kurā lomā. Skatītāji cenšas atminēt un pamatot, kas tieši attiecīgā tēla uzvedībā un rīcībā liecināja tieši par šo emociju.

Beigu beigās aktieris atzīstas un arī pamato – kura rīcība bija tā, kura, viņaprāt, šo emociju raksturoja visvairāk. Atsevišķām lomām skolotāja vērš īpašu uzmanību, pārrunājot ar bērniem, kā situācija varētu mainīties, ja tēls būtu, piemēram, nevis `sadusmots`, bet - `iejūtīgs` utt. (Tas atkarīgs no izlozētajām emocijkartītēm, klases mikroklimatu, konkrētās dienas enerģijas līmeni, konkrētiem notikumiem klasē u.c.)

Variants : šādai spēlei var veltīt arī visu stundu, izspēlējot šo pašu stāstu, taču – nomainot emocijas. Un pārrunāt vēlreiz – kā var mainīties situācija, ja mainām attieksmi.

(Spēles autors – Kadrija Beirote)

2. “Kas noticis? Ko darīt tālāk?”

Nepieciešamie materiāli:

- ✓ Papīrs (A2 vai A3, vai vecas tapetes u.c.)
- ✓ Flomasteri
- ✓ Attēli, kuros redzamas dažādas nepatīkamas situācijas/strīdi utl.

Bērni strādā grupās (vēlams nelielās – pa 3-4) . Katra grupa izlozē vai izvēlas situācijas attēlu, ņem papīra lapu, flomasterus.

Grupas uzdevums – izdomāt, kas attēlotajā situācijā noticis un – izdomāt situācijas risinājumu tā, lai `visiem viss labi` .

Tad grupas prezentē savu veikumu (ludziņas veidā utl.).

Skolotāja seko līdz grupu darbam un sadarbībai, kā virzās process, kā arī prezentāciju beigās tiek pārrunāts ar bērniem – kādi vēl ir bijuši situāciju iespējamie cēloņi un kādi vēl ir iespējamie risinājumi.

3. “Eņģeļu spēle”

Nepieciešamie materiāli:

- ✓ lakatiņš vai šalle
- ✓ (ja vēlas papildināt ar atvainošanas – “Piedod!” maisiņš vai jebkas cits, kas to varētu simbolizēt)

(Šo spēli var spēlēt īsu brīdi vai pusstundu – cik ir atlicis laika vai – cik bērnos redzams entuziasms.) Izlozē (vai kā citādi izvēlas) bērnu, kurš nāk priekšā (vai vidiņā) un apsēžas īpašajā krēslā. Bērniņam aizsien acis. Pārējie kļūst par eņģeļiem un nāk un klusītēm čukst šim bērnam labas lietas par viņu. Kad visi, kuri gribējuši, ir pateikuši, acis atsien un pārrunā, kas mainījies sirsniņā, kādas sajūtas utt. Spēles beigās pārrunā ar pārējiem bērniem – kā jutās tad, kad teica otram ko labu. Īpašu uzmanību vēršot ne tikai uz to, ka tas otrs jūtas labi, ja esam laipni, cieņpilni, draudzīgi un atbalstoši, bet arī mēs paši esam ieguvēji un jūtamies daudz labāk.

Variants : Šo spēli var papildināt ar “Piedod!” maisiņu. Ja kāds pēkšņi sajūt, ka ir kādreiz kaut ko nodarījis, pateicis ko nejauku bērniņam un nav atvainojies, šī ir iespēja ielikt plaukstā šo maisiņu un pačukstēt – piedod! (Papildinājām arī ar sirsniņām.)

Spēles beigās pārrunā ar bērniem, kāda arī pašam ir sajūta, kad esi kādam pateicis “Piedod!”

Nodarbības beigās skolotāja pārrunā vēlreiz ar bērniem, cik dažādi cēloņi var būt kāda rīcībai. Reizēm izdarām pārsteidzīgus lēmumus. Ir vērts iedziļināties otrā, censties izprast otra sajūtas, emocijas, varbūt viņa rīcības cēlonis ir pavisam kas cits. Iespējams, pašiem ir vērts pamainīt rīcību un attieksmi, un notikumi var risināties pavisam citā gultnē. Kopīgi varam veidot patīkamāku, sirsnīgāku vidi, atmosfēru un kopābūšanu.

Izmantotie papildu materiāli:

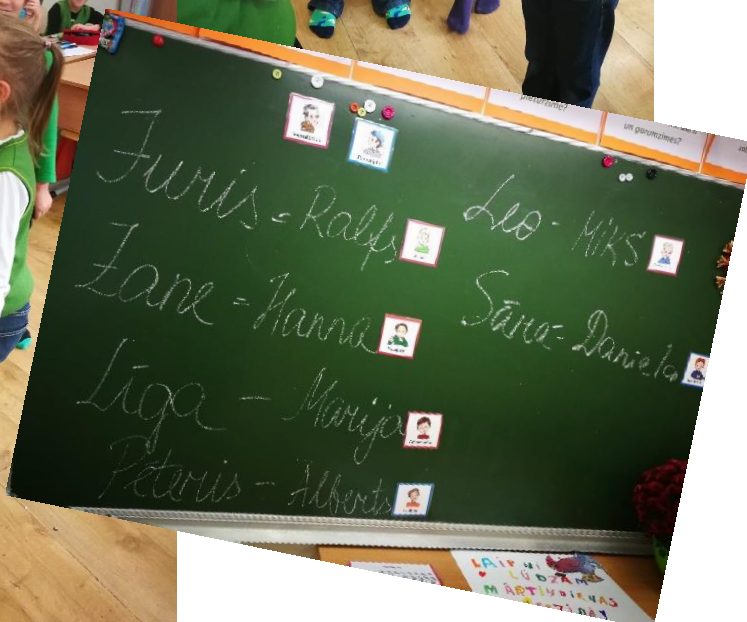
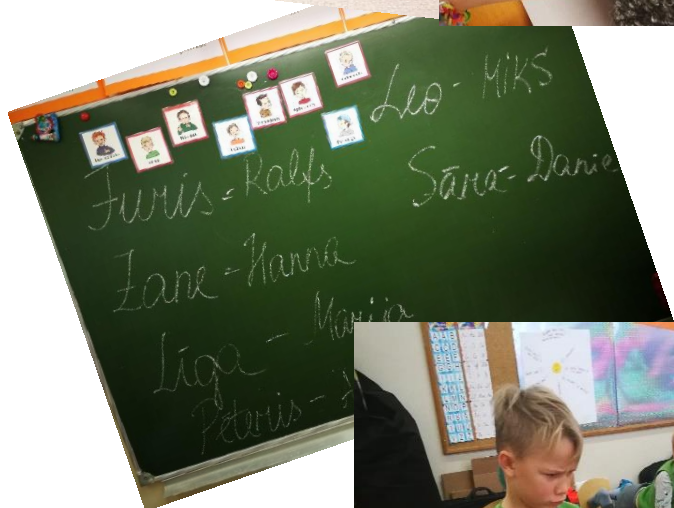
- ✚ kartītes no grāmatas “Kā izprast emocijas” (autors – Vilnis Purēns, izdevniecība “Raka”);
- ✚ situāciju attēli – no interneta resursiem

leskats stundā

08.11.2019

Novadītā stunda bija dinamiska un jaudīga. Bērni iesaistījās ar lielu entuziasmu gan darba gaitā, gan sniedzot atgriezenisko saiti. Arī ikdienā veltu īpašu uzmanību klases mikro klimatam un tam, kā mēs katrs viens varam padarīt Pasauli labāku, izdarot attiecīgās izvēles rīcībā un attieksmē. To arī pilnveidosim turpmāk, īpašu uzmanību pievēršot attiecībām tepat klasē, skolā un ar tuvākajiem.

1."Vēribas spēle" : P.S. Lai būtu godīgi, mēs klasē lielākoties izmantojam šādus kociņus ar bērnu vārdiem.

2. "Kas noticis? Ko darīt tālāk?"

3. "Enģeļišu spēle"

